

РЕШЕНИЕ

№ 4454

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3955** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ срещу Решение № 1039/ 24.03.2022г. по НАХД № 12445/2021 г. по описа на СРС, 93 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП-87/05.08.2021г., издадено от председателя на КЕВР, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 353 лева, представляваща 0,0055 на сто от годишния му оборот, за нарушение на чл. 21, ал.1, т. 23 от ЗЕ, на основание чл. 206, ал.2, вр. ал.1 от ЗЕ. С доводи за неправилност на решението поради при неспазване на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост, касаторът моли за неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] – [населено място], чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № 3-Е-64/05.04.2021г. председателят на КЕВР е наредил извършването на проверка на оператора на газопреносната мрежа [фирма] относно използваните начини на финансиране при реализация на „Проект за развитие и разширение на газопреносната система на [фирма]“. В хода на проверката на 20.04.2021г. дружеството е представило заверени копия на сключени договори за банкови кредити, сред които и Договор № 2745/10.09.2020г. за инвестиционен кредит в размер на 50 млн.евро. На 25.06.2021г. е съставен Констативен протокол № Г-03 на основание чл. 80 от ЗЕ за извършената проверка, с който са констатирани двадесет и едно нарушения. На 22.07.2021г. е съставен АУАН № Г-КРС-4/22.07.2021г. за допуснато нарушение на чл. 21, ал.1, т. 23 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, тъй като [фирма] е сключил договор с [фирма]- Договор № 2745/10.09.2020г. за инвестиционен кредит в размер на 50 млн.евро, с който е поел финансови задължения, като договорът не е разрешен от КЕВР преди сключването му.

За да отмени оспореното наказателното постановление, районният съд се е мотивирал, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.3, т.4, т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

В случая не се спори, че на 10.09.2020г. [фирма] е сключило с [фирма] Договор № 2745/10.09.2020г. за инвестиционен кредит в размер на 50 млн.евро и е не е получено разрешение от КЕВР преди датата на сключването му.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 21, ал.1, т. 23 от ЗЕ КЕВР... разрешава извършването на разпореждане с имущество, с което се упражнява лицензионна дейност в случаите, предвидени в този закон, както и на други сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие.

Законовата норма не съдържа конкретни критерии, съобразно които да е изводимо при какви параметри на сделките може да или ще бъде нарушена сигурността на снабдяването поради задължнялост на енергийното предприятие. Несъмнено, въвеждайки разрешителен режим за някои сделки, законодателят не предпоставя изискване за сезиране на КЕВР преди сключването на всяка сделка, свързана със задължнялост на енергийното предприятие.

Както в АУАН, така и в НП не е посочено изрично, че конкретната сделка води или може да доведе до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Напротив, както правилно е отбелязал СРС, в тях е направено съждението, че „поетите финансови задължения по договора обуславят необходимостта от преценка дали сключването на договора води или може да доведе до нарушаване сигурността на снабдяването поради задължнялост на

енергийното предприятие“. В случая е налице неяснота дали поетите финансови задължения водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването поради задължнялост на енергийното предприятие, или допълнително следва да бъде направена такава преценка.

Настоящият съдебен състав счита, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като не съдържат ясно и точно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и обстоятелствата, които го потвърждават. Налице е неяснота в какво се изразява твърдяното нарушение, която пречатства правото на защита на сочения нарушител. Горното обуславя извода за наличие на съществени процесуални нарушения от категорията на абсолютните основания за отмяна.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1039/ 24.03.2022г. по НАХД № 12445/2021 г. по описа на СРС, 93 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП-87/05.08.2021г., издадено от председателя на КЕВР.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от В. А. М. съдебни разноси по делото в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

